

[Landbrugsministeren.]

ikke med, at det afskrækker nye medlemmer.

Til det ærede medlem hr. Anders Andersen vil jeg gerne sige, at jeg er enig med ham i, at den fordeling, der sker her, er rimelig, når vi skal lave en landbrugsordning inden for de beløbsrammer, der her er tale om. Jeg er også enig med det ærede medlem i, at der ikke er tale om, at landbruget på denne måde modtager socialhjælp. Det kan lige så godt siges, at det er forbrugerne, der modtager et tilskud til nedsættelse af forbrugerpriserne. Jeg kan absolut ikke gå ind på den tanke, at det, landbruget modtager i kraft af disse love, på nogen måde bærer præg af socialhjælp.

Jeg vil gerne tilføje — det være sagt til kritikerne over en bred front — at jeg tror, det bliver svært at finde på noget andet, der inden for denne beløbsramme dækker det, som det var hensigten at dække, og jeg mener heller ikke, at nogen af de ændringsforslag, der er stillet, tyder på, at det har været en let opgave at gå i gang med.

Jeg er også enig med det ærede medlem hr. Anders Andersen — når jeg nu siger det, må man ikke fristes til at tro, at jeg er enig med det ærede medlem i alting, det tror jeg hverken det ærede medlem eller jeg synes vi er, men jeg fremhæver det, jeg er enig med det ærede medlem i — jeg er altså enig med det ærede medlem hr. Anders Andersen i, at det vil være lykkeligt med en større samling af Vesteuropa markeds-mæssigt set. Hvordan denne større samling skal bringes til verden, står i dag hen i det uvisse, og jeg føler mig ikke overbevist om, at det sker inden for den periode, det ærede medlem nævnte. Måske kan det lykkes inden for den frist, det ærede medlem nævnte i sin sidste udtalelse, et års tid eller mere; det kan der måske være mulighed for. Men jeg vil gerne føje til, at jeg er ikke så sikker på, at det vil betyde større frihed for det danske landbrug, jeg tror snarere det modsatte; men der er ikke andet at gøre end at vente og se.

Det ærede medlem hr. Reedtz-Thott fremførte en lang række betragtninger for ligesom at give baggrunden for det, der er sket her, eller i hvert fald for de forhandlinger, der har været ført forud. Meget af

det har jeg ingen bemærkninger at knytte til, men jeg vil dog gerne sige, at man ikke helt kan sammenligne det, der skete sidste gang, i 1958, og det, der sker nu. Forhandlingerne mellem daværende statsminister H. C. Hansen og godsejer Juhl gik slet ikke så langt, som det ærede medlem gav udtryk for. Forinden havde der været ført forhandlinger med det samlede landbrug, hvorunder man på de fleste områder af det, der blev til lov, var nået frem til resultater eller havde resultater i udsigt. Det resultat, der dengang opnåedes ved forhandlingerne mellem statsministeren og godsejer Juhl, var, jeg vil ikke sige alene foderkornsordningen, men den var noget af det væsentligste, og den kunne man højst sandsynligt være nået frem til alligevel, selv om disse forhandlinger måske nok fremmede sagen.

Når man nu bebrejder regeringen, at der ingenting er sket, må jeg sige, at det er ikke helt rigtigt. Vi havde gennemført en bundpris på smør, som blev afløst af en frivillig ordning med monopoltilsynets godkendelse. Den gav landbruget 85 mill. kr. Vi har lettet amtsskatterne, og det betyder 30-35 mill. kr. om året. Det var stillingen, da vi begyndte at forhandle i foråret, så helt uden resultater stod vi altså ikke.

Hvad angår skovene, vil jeg fremhæve, at der ikke inden for dette forlags rammer er mulighed for at føre skattelettelsen over på de skove, der ikke er lagt ind under landbrug. Om det kan klares på anden vis, kan vi jo undersøge nøjere.

Når man drøfter, hvorvidt der her er dækning for de lønstigninger, der er sket, må jeg nøjes med at sige, at der er rigelig dækning, hvis vi tager det fulde beløb. Endelig må jeg gøre opmærksom på, at forliget er tiltrådt også af formanden for Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, hvad han da også fuldt ud erkender.

Endelig skal jeg sige, at kommissoriet for landbokommissionen er vidtrækkende nok til, at vi også kunne tage de tanker op, det ærede medlem her gjorde sig til talsmand for, men som jeg ikke på nuværende tidspunkt skal komme dybere ind på; det vil der sikkert på et andet tidspunkt blive lejlighed til.

Må jeg om det, vi nu er i færd med at gennemføre, slutte med at sige, at det er og kan kun være en midlertidig ordning